

۹۷

سوسیالیسم امروز

۷ اردیبهشت ۱۳۹۸ - ۲۷ آوریل ۲۰۱۹

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرود: سلام زیجی

ویژه روز جهانی طبقه کارگر

LONG LIVE 1 MAY

Not to capitalism, not to the Islamic Republic

زنده باد روز جهانی کارگر

نه به سرمایه داری، نه به جمهوری اسلامی

کارل مارکس - Karl Marx

این دنیای وارونه را باید از قاعده اش بر زمین گذاشت

با اندک تعمق میتوان دید که چگونه جهان سرمایه داری جهانی وارونه است. رابطه میان کالاها مبنای رابطه میان انسان هاست. تلاش عظیم و هر روزه بشری که کار میکند و جهان را میسازد، خود را در سلطه روزافزون سرمایه بر هستی اش مجسم میکند. انگیزه فعالیت اقتصادی، تولید مایحتاج انسان ها نیست، بلکه سود آوری سرمایه است. رشد روزافزون تکنولوژی و دانش علمی و فنی که کلید سعادت و رفاه انسان است، در این نظام به بیکاری و محرومیت هرچه بیشتر صدها میلیون کارگر ترجمه میشود. در جهانی که نهایتا بر دوش تعاون و تلاش جمعی ساخته شده است، رقابت سلطنت میکند. آزادی اقتصادی فرد جامعه ای است که بر ناگزیری حضور هر روزه اش در بازار کار پویشانده اند، آزادی سیاسی فرد، بی حقوقی و بی تاثیری سیاسی واقعی اش را میپوشاند و به دولت و حاکمیت سیاسی طبقه سرمایه دار مشروعیت میدهد. قانون، اراده و منفعت طبقه حاکم است که بصورت مقرراتی برای همه وضع شده است. از عشق و انسانیت تا حق و عدالت، از هنر و خلاقیت تا علم و حقیقت، مقوله ای در جهان سرمایه داری وجود ندارد که مهر این وارونگی را بر خود نداشته باشد.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران
۲۴ فورسین ۱۳۹۸ - ۱۳ آوریل ۲۰۱۹
Iran.socialist2017@gmail.com
www.simroz.org

اول ماه مه

و.ا. لنین

صفحه ۸

بیانیه روز جهانی
کارگر
حزب سوسیالیست
انقلابی ایران)
(۲۰۱۹-۱۳۹۸)

زنده باد روز
جهانی کارگر!

نه به سرمایه
داری، نه به

جمهوری
اسلامی

صفحه ۴

پیام سلام زیجی
به مناسبت روز
جهانی کارگر
(۲۰۱۹-۱۳۹۸)

همرزمان، آزادخواهان! از جانب خود و حزب سوسیالیست انقلابی ایران پیشا پیش فرا رسیدن روز جهانی کارگر را به همه کارگران و انسانهای آزادخواه و برابری طلب تبریک میگویم. و همچنین برای همه جانباختگان راه آزادی و برابری و سوسیالیسم سر تعظیم فرود می آوریم!

در این روز مهم و جهانی یکبار دیگر اعلام میکنیم که جهان حاکم سرمایه داری، یک جهان ظالمانه و مملو از درد و مشقت و فقر و گرسنگی و تبعیض و نابرابری و جنگ و مرگ و تباهی از جمله برای اکثریت عظیم سازندگان ثروت و سامان همین جهان امروز، یعنی ما کارگران و زحمتکشان است. این جهان ظالمانه را شایسته به زیر کشیدن فوری میدانیم. ما میتوانیم یک جهان آزاد و برابر و انسانی و مرفه و بدون تبعیض را برای همگان بسازیم!

انسانها باید و حق دارند از امنیت، رفاه و همه آزادیهای سیاسی و اجتماعی برخوردار باشند. برعکس هیاهوی بورژواهای رنگا و رنگ و

صفحه ۲

گفتگوی نشریه "سوسیالیسم امروز" با جوانمیر مرادی
در باره جنبش کارگری

صفحه ۳

معضلات بزرگ بیکاری و جایگاه آن
در مطالبات روز کارگر

صفحه ۶

اقدام ضد کارگری "هفته کارگر" جمهوری اسلامی را
با شکست مواجه کنیم!

صفحه ۷

در صفحات دیگر:

-فراخوان ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر/ سندیکای واحد

-قطعنامه اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت روز جهانی کارگر ۹۸

-سینار در باره اهمیت نظام شورائی و نقدی بر دیدگاههای راست روانه

ارائه دهنده : سلام زیجی

کارگران جهان متحد شوید!

مراسمهای روز کارگر و بازداشت و شکنجه برگزار کنندگان اول مه ها و همچنین در بند نگاه داشتن فعالین کارگری که هم اکنون زیر شکنجه و سرکوب و تحقیر قرار دارند، است. واقعیت این است علیرغم تمام مبارزه و اعتراضات گسترده از جمله در یکسال

اخیر اما جنبش ما همچنان نیازمند فوری اتحاد طبقاتی سراسری و روی آوری به اعتصاب و اعتراضات ضد دولتی و ضد سرمایه داری است تا بتواند گام مهمی در تغییر تناسب قوا به نفع خود بردارد. اول مه امسال، چنانچه تلاش بهتری برای تدارک آن صورت گرفته باشد، میتواند چنین نقش مهمی در شرایط حساس و بحرانی کنونی در کشور ایفا نماید. تلاش مستمر برای ایجاد آمادگی طبقه برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و برقراری نظام سوسیالیستی یک افق و هدف بی وقفه طبقه کارگر و کمونیستها بوده و باید آنرا با تامین اتحاد و صف مستقل کارگری و سوسیالیستی به سر انجام رساند. روز جهانی کارگر میتواند نقطه عطف مهمی در تامین اتحاد صفوف کارگران برای ایفای نقش پیشرو در این راستا باشد.

مردم آزادیخواه!

از طبقه کارگر ایران و مطالبات بر حق آنها حمایت کنید. در برگزاری متحد و گسترده روز جهانی کارگر و شرکت گسترده تان در آن همراه طبقه کارگر ایران باشید. اجازه ندهید اوباش جمهوری اسلامی فعالین را بازداشت و یا مانع برگزاری روز جهانی کارگر شوند. همراه طبقه کارگر و خانواده های آنها مراسمهای ضد کارگری دولتی تحت عنوان فریبکارانه "هفته کارگر" را تحریم و رسوا کنید. خود را همواره در کنار طبقه کارگر ایران و رهبران و فعالین پیشرو و سوسیالیست آن طبقه ببینید. بدون پیروزی و پیشروی طبقه کارگر در ایران هیچ پیروزی و پیشروی که به نفع اکثریت جامعه باشد متحقق نخواهد گردید. رمز آزادی جامعه از چنگ جنایتکاران جمهوری اسلامی، نه جناحهای رژیم، نه امریکا، نه قومی گرائی و شونبستی، نه هیچ حزب و جنبشی است که به بنیادهای نظام فاسد سرمایه داری و ارکان عقب مانده مذهبی و ملی گرایانه متکی و پایبند هستند. تجربه تا کنونی این واقعیتها را برای همگان به اثبات رسانده است. تنها با پیروزی طبقه کارگر و سوسیالیسم است که میتوان به یک ایران مرفه، آزاد، برابر و انسانی در تحولات پیش رو امیدوار بود. بدون چنین امید و تلاش و چشم اندازی، متأسفانه بجز تکرار "از یک چاه برون آمدن و به چاه دیگر افتادن"، آینده بهتری را نمیتوان تصور کرد.

پیش بسوی اول مه متحد کارگری، با پرچم نه "به دستمزد بردگی سال ۹۸، نه به تعقیب و بازداشت و فشار امنیتی علیه کارگران و فعالین کارگری، نه به دستمزدهای معوقه، نه به تشکلهای ضد کارگری دولتی، نه به سرمایه داری، نه به اخراج و بیکار سازیها، نه به کار کودکان و تبعیض علیه کارگران "مهاجر"، ...، زنده باد حق تشکل و تحزب مستقل از دولت، زنده باد حق اعتصاب و اعتراض و آزادی فعالیت سیاسی، زنده باد برابری زن و مرد و دستمزد برابر در ازا کار برابر. زنده باد اول مه روز جهانی طبقه کارگر!، مرگ بر نظام سرمایه داری با همه شاخه های آن،! مرگ بر نظام فاسد و ضد کارگری جمهوری اسلامی!، زنده باد حکومت کارگری!، زنده باد سوسیالیسم!

پیام سلام زیجی به مناسبت روز جهانی کارگر...

و مزدوران و ژورنالیستهای دست پرورده شان، این اهداف نه تنها در هیچ بخش یا گوشه ای از جهان سرمایه داری و از طریق الگوهای نظام طبقاتی و سیاسی حاکم در قالب "دمکراسی، پارلماناریستی، "مذهبی"، "قومی"، "فدرالیستی"، "سلطنتی"، جمهوری و غیره تاکنون محقق نگردیده و نخواهد گردید، کاملاً بر عکس برای اینکه بتوان امنیت، آزادی، برابری، رفاه همگانی و سعادت بشریت را بدست بیاوریم و متحقق کنیم باید همه این الگوها و اخلاقیات و "راه حل" های بورژوائی و ایدئولوژیکی و فرهنگ ضد انسانی و استثمارگرانه را سرنگون کرد و کنار زد. نظام طبقاتی و اجتماعی سرمایه داری حاکم، نظامی که نه فقط با آزادی، برابری و رفاه همگانی در تناقض قرار دارد و با فلسفه وجودی آن همخوانی ندارد، بلکه برای بقای خود با چنگ و دندان و اسلحه و کشتار و تحمیل فقر و گرسنگی به اکثریت جامعه از آن دفاع میکند، تنها با یک صف متحد میلیونی خود آگاه طبقاتی و ضد سرمایه داری و از راه انقلاب سوسیالیستی و توسل به زور و قهر و قیام کارگری و توده ای میتوان به زیر کشید و یک جامعه شایسته انسان را بنا نهاد!

رفقای کارگر، آزادیخواهان!

ما جشن همبستگی اول مه و اعتراض طبقاتی خود به نظام سرمایه داری را فقط برای انجام صرف "یک تکلیف طبقاتی" برگزار نمیکنیم، هدف تنها سازماندهی صرف چند اعتراض و اعتصاب و یا دادن چند بیانیه نیست، چنانچه همه این اتفاقات و تلاشها و مبارزات به اتحاد و گسترش صفوف مبارزه طبقاتی کارگر منجر نگردد، هر ساله قدمی جلوتر نرود و تناسب قوا را به نفع خود تغییر ندهیم، باید اذعان کرد که هنوز نقش تاریخی-طبقاتی-سوسیالیستی خود را نتوانسته ایم ایفا کنیم. در اول مه طبقه ما باید بتواند در زمین واقعی بورژوازی را چلنج کند، منفعت کور نظامش را به خطر اندازد، و برای یک روز هم شده پوزه اش را به زمین بمالد و به لرزه در آورد! یک اول مه ساکت و اکیسویی و بی ضرر به حال بورژوازی، اول مه که حتی احزاب و جنبشهای بورژوائی نیز می آیند "راهپیمائی" میکنند، "خیابانها را تصرف میکنند"، سخنران میشوند و پلتفرم های بی ربط به طبقه کارگر را در تریبون اول مه جار میزنند، پیام طبقاتی ضدیت کارگر علیه نظام سرمایه داری و فراخوانش را برای سرنگونی این نظام ظالمانه را نه تنها نمایندگی نمیکند، که منحرف و بی حاصل خواهد کرد، همچنانکه متأسفانه در اقص نقاط جهان شاهد آن هستیم. باید توجه داشت که تعطیلی روز کارگر در ایران نیز بدوا با تلاش برای خواباندن چند مراکز مهم کارگری می تواند پیام محکم طبقاتی را به همگان به ویژه صدای نفرت طبقاتی کارگری را به گوش دولت و کارفرماها برساند. بر بستر چنین تلاش و اقدام و عمل مستقیم کارگری و قدرتمند اعتراضی طبقه کارگر است که میتوانیم همزمان مارشهای خیابانی و مراسم و جشن های همبستگی کارگری را نیز در ابعاد گسترده و در شهرهای متعدد برگزار کنیم. طبعاً تحقق این مهم درگرو تلاش متحدانه رهبران پیشرو طبقه کارگر است.

بورژوازی ایران با جمهوری اسلامی و بدون آن، یکی از نمونه های بارز یک سیستم ضد کارگری تمام عیار است، که از مجرای سرکوب قهر آمیز، توصل به خرافات ملی و دینی، به گرو گرفتن حق تشکل یابی و آزادی و نان سفره بی رونق طبقه کارگر توانسته بقای ننگین خود را حفظ کند، و از این مجرا زمینه برای پورش به کل جامعه را نیز فراهم نماید. حکومت اسلامی ایران، رژیم جنایت و نماد سرکوب و وحشیگری علیه طبقه کارگر از همان دوره کشتار کارگران نفت در دوره قیام ۵۷ و اعدام جمال چراغ ویسی و عبدالله بیوسه و به رگیار بستن کارگران خاتون آباد و به قتل رساندن ریاحی، جاویدی، مهدوی و مومنی و دهها فعال دیگر در زندانها و حمله مسلحانه به

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

گفتگوی نشریه "سوسیالیسم امروز" با جوانمیر مرادی در باره جنبش کارگری

که کل کارگران را

شامل می‌گردد متحدانه به میدان آورد، آیا امکان سازماندهی یک اعتراض سراسری علیه این شرایط و تعرض هست، فعالین پیشرو و دلسوز طبقه چه وظیفه ای در این باره بر عهده دارند؟

جوانمیر مرادی: تحمیل حداقل دستمزد ۷ الی ۸ برابر زیر خط فقر به کارگران در سال ۹۸ قابل انتظار بود. چون طبقه کارگر هنوز کل نیرویش را برای دفاع از منافعش و برخورداری از یک حقوق که بشود با آن زندگی آرام و کم دغدغه ای را

سر و سامان داد، به میدان نیاورده است. اما همانطور که قبلاً گفتم خوشبختانه دارد خودش را برای حضور قدرتمند و سراسری در میدان جدال طبقاتی آماده می‌کند. و اولین و فوری ترین کاری که میشود کرد، پافشاری سراسری بر خواست افزایش فوری حداقل مزد به ۷ میلیون تومان است. دستمزد یکی از اساسی ترین موضوعاتی است که به طور سراسری به میزان برخورداری از حق حیات به تک کارگران مرتبط است و به همین خاطر میتواند عامل ایجاد همبستگی سراسری گردد. فعالین کارگری نیز باید به این موضوع با جدیت بنگرند و سعی کنند که در امر ایجاد اتحاد و همبستگی میان کارگران تلاش کنند.

شوراهای سراسری شروع شده و حتی در جریان سیل اخیر شوراهای کمک رسانی علی رغم اینکه با نامهایی همچون کمیته و گروه و ستاد همیاری بر خود دارند، ایجاد گردیده است. معلوم است که موانعی که دها سال است بر سر راه ایجاد تشکلهای قرار داشته هنوز وجود دارند. سرکوب همچنان وجود دارد، اما امروز طبقه کارگر در موقعیت بسیار خوبی قرار گرفته است، مورد حمایت کل مردمی که خواهان یک زندگی انسانی و آرام و بی دغدغه هستند، قرار دارد. و خودش نیز تجارب ارزنده ای کسب کرده است. ضمن اینکه با قدرت بیشتری در حال جدال است و به این اعتبار می رود که دست به انجام یک کار اساسی بزند و شوراهای خود را ایجاد کند.

سوسیالیسم امروز: سال ۹۸ نیز طبقه کارگر با تحمیل مجدد حداقل دستمزد مجدد چهارتا پنج برابر زیر خط فقر شروع کرد. بر همگان روشن است که چنین تعرضی به سازندگان ثروت و سامان جامعه به شدت غیر انسانی است. و با خود پیامدهای ویرانگر اجتماعی بیشتری مانند بیکاری، و فقر و اعتیاد و غیره به دنبال خواهد داشت. بنظر شما در این موقعیت چکار میتوان کرد؟ آیا نمیتوان کل طبقه را برای مقابله با این پدیده

سوسیالیسم امروز: مبارزات کارگری در ایران در شکل بسیار گسترده ای در جریان است، اما هنوز شاهد اتحاد و همبستگی طبقاتی و سراسری که نیازمند این جنبش به ویژه در دور خطیر کنونی میباشد، نیستیم، چرا؟

جوانمیر مرادی: اتفاقاً سال ۹۷ سال گام برداشتن به سوی ایجاد تشکلهای سراسری بود. در جریان اعتراضات و اعتصابات کارگران هفت تپه و فولاد شاهد شرکت وسیع ترین جمعیت کارگران و دخالتشان در تصمیم گیری ها در امر به پیش بردن اعتصابات از طریق برگزاری مجامع عمومی بودیم و نمایندگان در همان مجامع انتخاب می شدند و مدام در جمع کارگران بودند. مهمتر از آن، فراخوان کارگران هفت تپه به ایجاد شوراهای کارگری و مردمی سریعاً مورد حمایت سراسری قرار گرفت و بویژه در دانشگاه های زیادی به یکی از شعارهای حمایتیشان از کارگران هفت تپه و فولاد تبدیل شد. زمینه های شکل گیری تشکلهای و شوراهای سراسری فراهم شده و طبقه کارگر دارد به سوی ایجاد شوراهای سراسری خود گام بر می دارد. هیچ تشکل سراسری بدون شکل گیری تشکلهای کوچکتر در مراکز کارگری و محل های زندگی بیکاران و غیره ایجاد نمی شود و خوشبختانه روند آن شکل گرفته و در جریان است.

سوسیالیسم امروز: مدتی است به درستی بحث ایجاد تشکل شورای کارگری در برخی مراکز کارگری راه افتاده است، زمینهای پیشروی و عملی شدن آن با توجه به موانعها و محدودیتهای سر راه جنبش کارگری چگونه می بینید؟

جوانمیر مرادی: بخشی از پاسخ به این سوال در پاسخ سوال قبل داده شد. همانطور که گفتیم روند شکل گیری

"... چشم انداز حزب ما برای وقوع یک انقلاب دیگر، دوباره تاکید کنیم منظور یک انقلاب انقلابی متعلق به کارگران و مردم تشنه آزادی و برابری و رفاه و امنیت، و به هدف استقرار نظام سوسیالیستی، تماماً در گرو درس گرفتن جدی ما از انقلاب ۵۷، در گرو عروج متشکل و متحزب طبقه کارگر، در گرو تبدیل شدن احزاب مانند حزب سوسیالیست انقلابی به عنوان یک حزب سیاسی بزرگ تودی ای-کارگری و آماده برای نبرد جدی سیاسی، اقتصادی و نظامی با جمهوری اسلامی و کلیت نیروهای راست ملی و اسلامی که دست به اسلحه دارند و میتوانند در تند و پیچ سیاسی پیش رو با حمایت امثال امریکا و دیگر جنایتکاران امنیت و آرامش جامعه را به هم بزنند، در گرو تدارک همه ملزومات ضروری و فوری سرنگونی جمهوری اسلامی است!"

ما معتقد هستیم بدون وجود چنین آمادگی هر شکلی از سرنگونی یا انقلاب، علیه جمهوری اسلامی، حتی به وقوع هم بیبوندند، در بهترین حالت ممکن کارگر و زنان و جوان مبارز و سوسیالیستها و کمونیستهای انقلابی همان چیزی بدست خواهند آورد که سال ۵۷ تا کنون بدست آورده است. ما یک نیروی واقع بین هستیم، از هیاهو و پوپولیسم بازی، دنباله روی از "مردم" و جنجال و خود فریبی خوشمان نمی آید. فکر میکنیم برای پیروزی قطعی کامل بر جمهوری اسلامی و دست یافتن به آزادی و سوسیالیسم باید هزاران بار بیشتر از موفقیت کنونی از هر نظر آماده تر شد!..." (سلام زیجی)

نه به تحریم اقتصادی، نه به امریکا، نه به جمهوری اسلامی،!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

iransocialist2017@gmail.com

www.sinoz.org

بیانیه روز جهانی کارگر حزب سوسیالیست انقلابی ایران (۲۰۱۹-۱۳۹۸)

زنده باد روز جهانی کارگر! نه به سرمایه داری، نه به جمهوری اسلامی

به اول ماه مه، روز جهانی طبقه کارگر در سال ۲۰۱۹، برابر با ۱۱ اردیبهشت سال ۱۳۹۸، نزدیک می‌شویم. فرا رسیدن روز جهانی طبقه کارگر، روز اعلام همبستگی و کیفر خواست طبقاتی علیه نظام استثمارگر و ظالمانه سرمایه داری را به همه کارگران و هم کسانی که برای خلاصی از دست نظام وحشت و جنگ و سرکوب و استثمار و نابرابر سرمایه داری تلاش می‌نمایند تیریک می‌گوئیم! در عین حال جا دارد به این مناسبت یاد میلیون‌ها کارگر و کودک و انسان زحمتکش که متأسفانه از اول مه سال گذشته تاکنون در اشکال مختلف قربانی دست فاجیع و جنایت و استثمار و جنگ و فساد نظام ضد انسانی حاکم و دولت و احزاب آنها شدند و جان باخته اند گرامی بدریم و با بازماندگانشان ابراز همدردی می‌کنیم.

سالی که گذشت متأسفانه دوباره سال توحش و بربریت عریان، سال افسارگسیختگی نظام سرمایه داری، سال سلب امنیت، رفاه و آزادی شهروندان، سال یورش وحشیانه به دستمزد و زندگی و تشکل طبقه کارگر، سال کف چرانی ترامپ ها و خامنه ای ها و دیگر سرمایه داران ریز و درشت زالو صفت علیه سوسیالیسم و آرمانهای والای انسانی جهان متمدن، سال تداوم جنگ و جنایت و آدمکشی های گسترده و تحمیل ویرانی و جنگ و سناریو سیاه و تروریسم و تخریب چندین کشور و کشتار صدها هزار انسان بی‌دفاع توسط نمایندگان حاکم دمکراسی و حقوق بشری و اسلامی و ناسیونالیسم و فاشیسم ملیگرا بود که زیر حجاب "وطن"، "ملت"، "خاک"، اسلام، "مرز"، "

زبان" و "فرهنگ خودی" و غیره این همه جنایت و تداوم حاکمیت خود را توجیه می‌کنند. و بدینوسیله افکار عمومی را نیز به نفع خود مهندسی کرده و جهان جهانی تحت حاکمیت خود را "عادی" و "ابدی" جلوه گر مینمایند.

ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، یکی از نمونه های بارز توحش و جنایت و استثمار دولتهای حاکم سرمایه داری است. نه فقط دولت و طبقه حاکمه که حتی بقیه شاخه های رنگارنگ بورژوازی اعم از پوزسیون و اپوزسیون، شونیسم و ناسیونالیسم، شیعه و سنی، ملی گرا و اصلاحگرا، سلطنت طلب و فدرالیست خواه دقیقاً همان سنت و سیاست و آینده ی ضد انسانی، ضد کارگری، ضد رفاه و خوشبختی و ضد آزادی و برابری را نمایندگی می‌کنند. همه اینها مانند جمهوری اسلامی طرفداران جدی نظام پر از جنایت و جنون سرمایه داری و ارکانهای ایدئولوژیکی و خرافی این نظام طبقاتی و ابزارهای سرکوب و تحمیل جامعه هستند. از ابزار طبقه کارگر ایران بدون آگاهی بر این واقعیتها و مقابله کردن جدی با آن، بدون جدا کردن صف خود با این صف ارتجاعی، بدون بدست گرفتن محکم سیاست و پرچم و آلترناتیو سوسیالیستی قادر به رهایی از شرایط فلاکت بار تحمیل شده بورژوازی ایران و دولت و اپوزسیون این طبقه فاسد و دزد و استثمارگر نخواهد شد!

قبل از فاجعه سیل و شروع سال ۹۸، ما با یک فاجع بزرگ و ضد انسانی دیگری تحت عنوان "حداقل دستمزد سال ۹۸" روبرو شدیم که از جانب دولت ضد کارگری جمهوری اسلامی به ما تحمیل گردید. یک تعرض مجدد بسیار وحشتناک و هدمند به سازندگان جامعه ایران شروع کردند.

سکوت در مقابل آن به معنی باز گذاشتن بیشتر دست سرمایه داران و جمهوری اسلامی در تعرض به کل جامعه و حقوق اولیه شهروندان. این تصمیم ضد کارگری در شرایطی گرفته میشود که خود مقامات و نهادهای دولتی -کارفرمائی، و "کمیته دستمزد" شورایی عالی کار جمهوری اسلامی هر کدام اذعان کرده بودند که حداقل حقوق باید "دست کم سه و نیم میلیون تومان" و یا "سه میلیون و هفتصد و پنجاه هزار تومان باشد". یکی از نماینده "متخصص" مجلس شورایی اسلامی رژیم از رسیدن سطح خط فقر به ۶ میلیون تومان در رسانه‌ها خبر داد. همزمان آمارهای رسمی جمهوری اسلامی از افزایش نرخ تورم و گرانی مواد خوراکی و دیگر مایحتاج اولیه زندگی از یکصد تا سیصد درصد گزارش کرده اند. اما با این وجود اکنون ما شاهد تحمیل حداقل مزدی هستیم که چهار برابر زیر خط فقر قرار دارد. تلاش کرده اند و انمود کنند که بیش از ۳۶ درصد به دستمزد سال قبل اضافه کرده اند. اما در حقیقت و در زندگی واقعی خانواده کارگری تنها قریب به ۳۶ درصد از آن دوپست-سیصد درصدی از گرانتتر شدن هزینه های زندگی کارگران را در پوشش "افزایش دستمزد ۹۸" جبران کرده اند. افزایش دستمزدی صورت نگرفته است! اگر خامنه ای و روحانی و نمایندگان مجلس و مفتخوران سرکوبگر سپاهی و ارتشی و غیره رژیم حاضر شدند یک هفته با "یک میلیون و ۵۱۶ هزار و ۸۸۲ تومان." زندگی کنند، آنگاه میتوان از کارگران و زحمتکشانی که حتی نان و حقوق این مفتخورها و جانپان را نیز تامین میکند توقع داشت با این حقوق

← ادامه

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

بیانیه روز کارگر حزب سوسیالیست انقلابی....

بردگی یکماه زندگی خود و خانواده اش را تامین نماید. پاسخ روشن و قاطع هر کارگر آگاه به منفعت خود نه بزرگی به این تصمیم و جنایت علیه خود و خانواده و فرزندان است!

رفقای کارگر، فعالین دلسوز و پیشرو!، روز جهانی کارگر فرصتی است که طبقه ما و رهبران پیشرو سوسیالیست طبقه امکان میابند تا بعنوان صاحب و نماینده کل جامعه بعنوان یک طبقه بزرگ و متحد و سرنوشته ساز ظاهر گردد و کل جامعه را نه تنها نمایندگی میکند که همه شهروندان از ادیخواه را به حمایت از خود و مطالبات برحق و از ادیخواهانه اش فراخواند، کل طبقه را در کنار هم و در یک صف طبقاتی و ضد سرمایه داری حول مطالبات واحد به میدان بیاورد. اول مه را به پیروسه خود آگاهی طبقاتی و اتحاد کل طبقه علیه نظام سرمایه داری و علیه جمهوری اسلامی به مثابه یک نظام هار سرکوبگر و گستاخ و فاسد سرمایه داری باید تبدیل کرد، علیه تحمیل حداقل دستمزد بردگی سال ۹۸، علیه بازداشت فعالین کارگری، علیه اخراج و دستمزددهای

معوقه و برای برابری زن و مرد و آزادی بدون قید و شرط ایجاد تشکل مستقل کارگر و حق اعتراض و اعتصاب تبدیل کرد. ما میتوانیم با این پرچم و پلاتفرم در روز جهانی کارگر صف طبقاتی-سوسیالیستی جنبشمان را متحد تر و مستحکمتر به میدان بیاوریم.

اول ماه مه روز جهانی کارگر است! در این روز نباید اجازه داد، دشمنان طبقه کارگر، اعم از دولتی و غیر دولتی و هر نهاد و جریانی که به نظام حاکم خدمت میکند به اسم ما کارگران سخن بگویند! نباید به هیچ حزب و جریان دست راستی ملی و مذهبی و جنبشهای ملیگرا و مذهبی اجازه داد به دروغ لباس کارگر بر تن کنند و روز اول ماه مه را هم به روز عوامفریبی و هذیانگویی خود تبدیل نمایند!، نباید به هیچ وجه در مراسم و نمایشهای دولتی، از جمله در هفته ضد کارگری "هفته کارگر" رژیم اسلامی شرکت نمود! همزمان جای تاکید دارد که یاد آوری کنیم ضمن استقبال از هر اقدامی علیه سرمایه داری، و هر شکلی از جشن و گردهمایی همبستگی کارگری، ولو در ابعاد کوچک، اما باید از داده ها و سنتهای رایج و کم توقع و تقلیل روز کارگر صرفا به چند اطلاعیه و یا اکسیون کوچک پر هیز نمود! خفقان و سرکوب واقعی است، اما در دل همین سرکوب و خفقان دها و صدها بارسنت و روش پیشرو اعتراضی داشته ایم و کل جنبش را به تحرک در آورده، زنده نگاهداشته، و چند گام به جلو برده است. راه مقابله با سرکوب و خفقان نیز برگزاری مراسم و اعتراض و اعتصاب بزرگ و سراسری و به هم پیوسته است. تقلیل اول مه به چند اقدام کوچک و حاشیه ای، چند گرد همائی در دشت و کوه، و چند عکس صورت بسته، به یک روز جهانی کارگر معترض و متنفر و اقدام اعتراض آمیز یک طبقه اجتماعی که چرخ تولید در دستش است چندان شباهتی ندارد و بورژوائی نیز از این طریق به "لرزه" در نخواهد آمد، و هیچ مطالبه یی را نخواهیم توانست از حلقومشان بیرون بکشیم.. اول مه یعنی مارشهای میلیونی، یعنی اعلام اعتراض و تنفر گسترده از این جهان وارونه و ضد انسانی، یعنی نشان دادن قدرت و خشم و اعتراض یک طبقه علیه وضع موجود از راه خواباندن چرخ تولید، کلید برق را پائین کشیدن، خواباندن تولید نفت، روشن نکردن موتور اتوبوس و قطار و هواپیما، یعنی لرزه واقعی انداختن بر کل پیکره سیستم و حاکمان جانی نظام سرمایه داری، یعنی فراخوان سوسیالیسم برای زیرورو کردن این جهان ظالمانه سرمایه داری!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران کلیه کارگران و زحمکشان و صف از ادیخواهان را فرامیخواند متحدانه به استقبال تدارک و برگزاری اول مه با شکوه در همه مراکز کارگری و شهرهای ایران بروند! حزب کل طبقه و رهبران سوسیالیست کارگری را فرامیخواند برای تدارک و رهبری کردن روند پیچیده و سخت سرنگونی تمام بساط جمهوری اسلامی و سرمایه داری در ایران بطور جدی خود را آماده کنند، اولین ملزومات آن تامین و تدارک صف مستقل و متشکل و متحزب طبقاتی خود در جدال طبقاتی سختی است که پیش روی خود داریم، و این مبارزه تنها با بدست گرفتن پرچم و آلترناتیو و افق روشن سوسیالیستی طبقه کارگر ممکن میگردد و قادر خواهد شد مسیر پیروزی اش را طی کند. حزب سوسیالیست انقلابی طبقه کارگر را به این مبارزه و به پیوستن به حزب خود، حزب سوسیالیست انقلابی ایران، فرامیخواند.

همینجا از همه فعالین جنبش اول مه میخواستیم در مراسم ها و دیگر اقدامات روز جهانی کارگر ضمن ابراز همدردی با سیل زدگان، ضروری است برگزار کنندگان اول مه به تندی نقش مخرب و بی کفایتی جمهوری اسلامی را در این مورد نیز محکوم نمایند و همچنین خواست "خسارتهای جانی و مادی سیل زدگان باید فوراً جبران گردد"، در راس مطالبات اول ماه مه امسال جنبشمان قرار بدهند.

زنده باد اول مه، روز جهانی کارگران!

مرگ بر نظام سرمایه داری!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

۲۴ فروردین ۱۳۹۸ - ۱۳ آوریل ۲۰۱۹

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

تخلفات اجتماعی عاری شود که افراد در آن شغل داشته باشند و در کنار شغل از نظر کاری حاشیه امن برایشان ایجاد شود. حاشیه امنی که همیشه استرس و ترس از دست دادن کارشان را نداشته باشند. این همان دردی

است که ریشه کردنش جز با فرهنگ سازی و همچنین ترمیم پایه های اقتصادی شهروندان و کشور امکان پذیر نخواهد بود.

یکی از مهمترین عوامل طلاق در خانواده ها شرایط مادی نا مناسب است. علت اعتیاد طلاق فقر فساد و فحشا پول نداشتن و عدم امکان گذران زندگی است و آن هم به نداشتن شغل بر می گردد یکی از اسبب های اجتماعی بزرگ فعلی حاشیه نشینی است در حال حاضر حدود ۱۱ میلیون نفر در کشور که نه خانه ثابتی دارند نه در آمد ثابتی و از آب و برق و گاز هم به شکل رسمی و ثبت شده استفاده نمی کنند آنها از شدت محدودیت ها و به انواع روش های غیر قانونی در حال گذران زندگی در حاشیه شهرها هستند این مورد هم طبعاً در قالب فقر باید دسته بندی شود.

حالا که به طرف روز جهانی کارگر میرویم جا دار این معضل بزرگ به یکی از خواست های کارگران در روز کارگر تبدیل گردد. در این رابطه حزب سوسیالیست انقلابی ایران مطالبه مناسب ممنوع کردن اخراج و بیکار سازی، و موظف کردن دولت به دادن بیمی بیکاری مکفی به همه بیکار شدگان و افراد آماده بکار در بیانیه روز کارگر خود مدتها است طرح کرده، بنظرم خوب که همه فعالین آنرا برجسته کنند. نباید گذاشت فرد بیکار بدون حقوق و مزد باشد. البته در روز جهانی کارگر بر جسته کردن مطالبات مهم دیگری نیز ضروری است از جمله: آزادی اعتراض و اعتصاب، آزادی فوری فعالین کارگری بازداشت شده، ممنوع بودن کار کودکان و نوجوانان، برابری حقوق مزد زن و مرد از جمله در قبال کار یکسان، پرداخت مستمری بیکاری به بیکاران جوینده کار، افزایش فوری حداقل مزد کارگران به سطح نیازهای روزمره، یعنی ۶-۷ میلیون تومان، افزایش حقوق معلمان، پرستاران بازنشستگان، لغو قرار دادهای موقت، ایجاد تشکل های کارگری مستقل از دولت و برگزاری آزادانه مراسم روز کارگر. زنده باد روز جهانی کارگر، زنده باد سوسیالیسم، مرگ بر سرمایه داری!

معضلات بزرگ بیکاری و جایگاه آن در مطالبات روز کارگر

آذر کیمیا

یکی از مهم ترین مساله ای که در حال حاضر جامعه و کشور ما با آن دست به گریبان است بحران بیکاری است. بیکاری معضل بزرگ جامعه ما است که به همراه خود پیامد های ناخوشایندی را برای جامعه، خانواده و فرد بیکار می آورد. مشکلاتی از قبیل فقر اقتصادی، مشکلات روحی و روانی، افت ارتباطات اجتماعی و خانوادگی، مشاجره، تن دادن اجباری به خلاف کاری، روی آوری به اعتیاد و خودکشی از جمله عوارضهای ناشی از بیکاری و نبود امکانات اقتصادی است.

این مشکلات باعث می شود درون خانواده با نا هماهنگی و عدم ثبات رو برو شود. از طرفی ما در جامعه با فرو ریختگی ارزش های جامعه رو برو هستیم. مشکلی که می تواند به راحتی بنیان های اصیل یک جامعه را به انحراف بکشاند و آن را از بین ببرد. در چنین جامعه ای با این همه معضل وقتی خانواده ای که از درون پاشیده میشود تصور میشود که دیگر چیزی برای از دست دادن ندارند. و همین باعث می شود که خودش را رها کند، خودش را از بند اتفاقاتی که باعث پابندی می شود خلاص کند، و ما با بالا رفتن امار خودکشی و اعتیاد و غیره مواجه شویم. اخراج و بیکار سازی افراد، که فاقد حداقل امکانات اقتصادی و بیمه است، باعث می شود که فرد زندگی را به هیچ بشمارد. چرا که هیچ انگیزه ای برای گذران زندگی و شب را به روز رساندن ندارد. افرادی که همه تلاش خود را میکنند که زندگی بهتری داشته باشند وقتی با معضل بیکاری مواجه می شوند دیگر زندگی و آینده برایشان بی اهمیت می شود و در واقع خود را به دست سر نوشتی می سپارند که هیچ چیز آن معلوم نیست.

متأسفانه در حال حاضر جامعه ما مشکلات فراوانی دارد که بیکاری به بسیاری از این مشکلات دامن می زند. فرض را بر این بگذارید که مردی (در اینجا اغلب مردها کار دارند) که سر پرست یک خانواده چهار نفره است بیکار باشد، او باید برای تهیه مایحتاج روزانه زندگی خود را به آب و آتش بزند. این به آب و آتش زدن ممکن است مشکلات بی شمار و زیادی را برای او ایجاد کند. مشکلاتی که فرد نمی تواند با آن کنار بیاید. اما چاره ای نیست. همین واژه چاره ای نیست می تواند ابی روی آتش وجدان فرد باشد و او دست به دزدی، قاچاق و قتل بزند. فردی که بیکار می شود دیگر تعریف درست و جامعی از اوقات فراغت ندارد و نمی تواند مانند آدم های دیگر برای خودش شرایط ایجاد آرامش را مهیا کند.

در عین حال وجود بیکاری برای دولت و کارفرما نعمت الهی حساب میشود چرا که نیروی کار ارزانتری در اختیار و کنترل خود میگیرد. در نهایت سود بیشتری میبرند اما در مقابل زندگی تعداد زیادی را به تباهی و فقر و بیکاری می کشانند. جامعه زمانی می تواند پویا باشد و به رشد اقتصادی دست یابد و از

ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت یک ضرورت مبرم کارگران!

اقدام ضد کارگری "هفته کارگر" جمهوری اسلامی را با شکست مواجه کنیم!

سلام زبجی

دیدار یک رهبر بورژوا
مسلمان و بیشراف و جانی و
ضد کارگر با تعدادی کارگر
مستاصل و تیر به پای خود زن!

دیدار رهبر جمهوری اسلامی با جمعی از کارگران در آستانه روز کارگر

روز پنجم نیز روز کارگران جوان و پیمانی است که سرمایه داران ایرانی با این ترفند "کارگر جوان" را به تحمیل بیکاری و کار موقت و اطاعت از قراردادهای سفید که با دست خود چک سفید به کارفرما و دلالان بازار میدهند که تا آخرین روزهای جوانی شان مطیع باشند و به شکر گذاری در سیر کردن شکم رضایت دهند. این شکرگرد شناخته شده و آگاهانه سرمایه داری علیه نسل جوان کارگر تازه وارد شده به "بازار کار" است که نباید آن را پذیرفت. و اما جالبتر اینکه روز ششم روز "معنویت" نامگذاری شده است. همان معنویت اسلامی که خمینی گفت ما "معنویت نصیب شما میکنیم" و چهل سال است جامعه ایران جز فساد، دزدی و جنایت و آدمکشی و تحمیل تن فروشی رسمی و به اعتیاد کشاندن میلیونها انسان و دروغ و افترا که اساس معنویت اسلام و حزب جمهوری اسلامی بود و هست روایت دیگری از "معنویت" اینها را ندیده و نخواهد دید. این روز را عامدانه به روز جمعه انداخته اند تا بساط خرافات نماز جمعها و قمه کشی اسلامی و سنی و شیعه گری را با همراهی تعدادی کارگر "خانه کارگر" و "شورای اسلامی" از خود بیگانه شده چند ساعتی گرم کنند. و بلاخره با این نمایشنامه مسخره شش روزه حلقه روز هفتم فرا میرسد و آن روز را نیز معمولا مترادف میکنند با روز جهانی کارگر. برای این روز نیز برنامه های از پیش تعریف شده آماده است: به دیدار مجلس رفتن، مراسم دولتی گرفتن با سرپرستی خانه کارگر، و سخنرانی و هدیه گونی مقامات دولتی تدارک دیده شده است. بخش آخر این سریال هفتگی عمیقا ضد کارگری با "دیدار با خانواده کشته شده گان و معلولین جنگ" و عزاداریهای اسلامی شان به پایان میرسانند.

نتیجه: دوباره کارگران شرکت کننده در این نمایش ضد کارگری همچنان برده و سرکوب شده و سر به زیر باقی میمانند، و دولت و سرمایه داران و اسلامیون حقه باز نیز به مفت خوری و جنایت و فساد خود ادامه می دهند. جنبش سوسیالیستی طبقه و فعالین پیشرو با افشای ماهیت و اهداف "هفته کارگر" و تلاش برای تحریم و عدم شرکت کارگران در این نمایش مسخره علیه طبقه کارگر، با تدارک متحد کننده ترین اقدامات ضد کاپیتالیستی و ضد دولتی روز جهانی کارگر متحدی را علیه سرمایه داران و حکومت اسلامی به نمایش خواهند گذاشت و راه پیشروی و اتحاد و همبستگی طبقاتی خود را تقویت و گسترش خواهند داد.

تنگ و نفرت بر "هفته کارگر" ضد کارگری جمهوری اسلامی!

زنده باد اول مه روز جهانی طبقه کارگر!

مرگ بر سرمایه داری!

زنده باد سوسیالیسم!

حکومت مذهبی سرمایه داران ایران امسال نیز به مناسب فرا رسیدن روز جهانی کارگر چرتکه انداخته اند و نقشه کشیده اند که به تلاش و اتحاد جنبش ما حول روز جهانی کارگر آسیب برسانند. برنامه چیده اند تا فضا را مسموم کنند و مانع برگزاری متحدانه روز جهانی کارگر که روز اتحاد طبقاتی و نه گفتن به تمامیت نظام پراز جنایت و نابرابری سرمایه داری و علیه کلیت حکومت اسلامی و تاریخ ضد کارگری تاکنونی آن است، بشوند. طرح ارتجاعی هر ساله "هفته کارگر" دقیقا به این منظور طراحی شده است. از همان دوره کشتار کارگران نفت و اعدام جمال چراغ ویسی و عبدالله بیوسه تا به رگبار بستن کارگران خاتون آباد و حمله مسلحانه به مراسمهای روز کارگر و بازداشت و شکنجه برگزار کنندگان اول مه ها و تا سرکوب وحشیانه کارگران هفت تپه و فولاد اهواز و بازداشت فعالین آنها و تحمیل مزد بردگی و بیکار سازیهای گسترده هرروزه نشان داده که این حاکمیت چون سگ وحشی به جان طبقه ما افتاده و با چنگ و دندان از موجودیت ننگین خود، از سیستم سرمایه و منافع بورژواهای رنگارنگ ایرانی حراست میکند. تدارک "هفته کارگر" و "اعلام هفت هدف" بخشی از تلاش ضد کارگری و جنایت عظیم، آشکار و پنهان، اما بی وقفه حکومت اسلامی و سیستم سرمایه داری ایران علیه طبقه ما و زنان و مردان آزادیخواه آن جامعه در چهار دهه اخیر میباشد. باید با تمام قدرت علیه آن ایستاد و مزدوران چون محجوب و دیگر قماش ضد کارگری در خانه کارگر و شوراهای اسلامی رژیم را که ستون ضد کارگری این پروژه و دیگر جنایات سازمانیافته علیه طبقه کارگر هستند رسوا نمود.

این نمایندگان سرمایه داری افسارگسیخته روز اول "هفته کارگر" خود را روز تجدید پیمان با آرمانهای خمینی نامگذاری کرده اند که در آن روز از کارگران میخواهند بر سر قبر یک شخصیت قرون وسطایی و ضد کارگری و ضد بشری بروند. روز دوم را روز "کارگر زن" نامگذاری کرده اند تا ابتدا طبقه ما را از وسط دو تکه کنند و از طرف دیگر ماهیت و عملکرد ضد زن بودن خود را پنهان نمایند. روز فاطمه یعنی روز بربریت و جهالت را با روز جهانی زن که روز رهایی از ستم و نابرابری از جمله خلاصی از آفتون مذهب و حکومت اسلامی میباشد جانشین میکنند. حال به فکر "زن کارگر" افتاده اند و از طریق ضد زن ترین نهاد در دفتر ریاست جمهوری شان میخواهند "زنان کارگر" را هم "گرامی" بدارند. روز سوم را نیز به روز خدمت به ارتجاعی ترین و ضد کارگری ترین قانون کار در جهان، یعنی روز خدمت به قانون کار اسلامی تعریف کرده اند. این دیگر گستاخی تمام عیار است که طبقه کارگر را به التزام به قوانینی دعوت میکنند که از بیخ ارتجاعی و بند به بند آن برای انقیاد کارگر تدوین شده است. روز چهارم روز تجدید پیمان با ولایت خامنه ای نامگذاری شده است. یعنی روز "تجدید پیمان" با مرکز صادرات تعفن و رهبر باندهای آدمکش و ضد کارگر. روز پیمان با مفتخورترین، دروغگو ترین، پست ترین و ضد آزادی ترین قشر جامعه.

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! مرگ بر جمهوری اسلامی!

اول ماه مه

و.ا. لنین آوریل ۱۹۰۴

رفقای کارگر! اول ماه مه در راه است، روزی که کارگران تمامی سرزمین ها، باز شدن چشمان-شان را به سوی یک زندگی آگاهانه، همبستگی-شان را در مبارزه علیه تمامی اشکال اجبار و اضطراب و ستم انسان به دست انسان، یعنی مبارزه برای رها ساختن میلیون ها زحمتکش از گرسنگی، فقر و حقارت را جشن می گیرند. در این پیکار سترگ، دو جهان چهره به چهره یک دیگر می ایستند: جهان سرمایه و جهان کار؛ جهان استثمار و بردگی، و جهان برادری و برابری. در یک سو، مثنی ثروتمند خون آشام قرار دارند. آن ها هستند که کارخانجات و مراکز تولیدی، ابزارها و ماشین آلات را تصرف و میلیون ها جریب زمین و کوه هایی از پول را تحت مالکیت خصوصی خود درآورده اند. آن ها حکومت و ارتش را به خدمتگزاران، سگ های پاسبان باوفای ثروت انباشته خود مبدل کرده اند.

در سوی دیگر، میلیون ها نفر از محرومان جای دارند. کسانی که مجبورند به مثنی نوکیسه پولدار التماس کنند تا به آن ها اجازه کار کردن بدهند. با کار آن هاست که این افراد تمام ثروت ها را خلق می کنند؛ با این حال خودشان باید در تمام طول زندگی برای خرده ای نان مبارزه کنند؛ برای کار التماس کنند، توگویی صدقه می خواهند؛ نیرو و سلامت خود را با زحمات کمرشکن تحلیل ببرند، و در آلونک های محقر روستایی یا اتاق های زیرشیروانی و انبارهای زیرزمین در شهرهای بزرگ، از گرسنگی جان دهند.

اما اکنون این زحمتکشان محروم به نوکیسگان پولدار و استثمارگران، اعلام جنگ نموده اند. کارگران تمامی کشورها درحال مبارزه برای آزاد ساختن کار از بردگی مزدی، از فقر و احتیاج هستند. آن ها مشغول مبارزه برای نظامی از جامعه هستند که در آن ثروت حاصل از کار مشترک، نه مثنی ثروتمند، که هر آن کس را که کار می کند، منتفع می سازد. آن ها می خواهند که زمین و کارخانجات، مراکز تولیدی و ماشین آلات را تحت مالکیت مشترک تمامی زحمتکشان درآورند. خواهان آنند که به شکاف میان فقیر و غنی پایان دهند، ثمرات کار را به خود کارگران برسانند؛ تمامی دستاوردهای فکری بشر و تمامی بهبودهای روش های کار را درخدمت بهبود سرنوشت کسی قرار دهند که کار می می کند، و نه این که آن را به ابزار ستم بر وی تبدیل کنند.

پیکار عظیم کار علیه سرمایه، به بهای فداکاری های عظیم کارگران صورت گرفته است. آن ها بهای حق برخورداری از یک زندگی بهتر و آزادی واقعی را با جوی هایی از خون خود پرداخته اند. آنانی که در راه آرمان طبقه کارگر مبارزه می کنند، مورد اذیت و آزارهای بی-شمار حکومت ها قرار می گیرند.

اما با وجود تمامی آزار و اذیت ها، همبستگی کارگران جهان، رو به رشد و قوام گرفتن است. کارگران هر چه بیش-تر در احزاب سوسیالیست متحد می شوند؛ هواداران این احزاب که در حال رسیدن به میلیون ها نفر هستند، به طور پیوسته و گام به گام به سوی پیروزی کامل بر طبقه استثمارگران سرمایه دار پیش می روند.

پرولتاریای روسیه نیز چشم به زندگی نوینی گشوده است. او نیز به این پیکار عظیم پیوسته. آن روزهایی که کارگر ما مطیعانه بردگی می کرد، آن روزهایی که نه مغزی برای گریز از وضعیت اسارت بارش می دید و نه کورسوی امیدی در زندگی تلخ خود داشت، سپری شده است. سوسیالیسم راه بُرون رفت را به او نشان داده، و هزاران هزار مبارز به زیر پرچم سرخ، این ستاره راهنمای مسیر، گرد آمده اند. اعتصاب ها، قدرت اتحاد را به کارگران نشان داده اند؛ به آن ها آموخته اند که حمله را با حمله پاسخ دهند؛ به آن ها نشان داده اند که کارگر سازمان یافته تا چه حد می تواند برای سرمایه هراس انگیز باشد. کارگران دریافته اند که از قیل کار آن هاست که سرمایه داران و حکومت، زنده اند و فربه می شوند. کارگران با روح مبارزه متحدانه، با آرزوی آزادی و سوسیالیسم برانگیخته شده اند. کارگران دریافته اند که حکومت مطلقه تزار چه نیروی اهریمنی و سیاهی است. کارگران برای مبارزه خود نیازمند آزادی هستند، ولی حکومت تزار دست و پای آنان را می بندد. کارگران به آزادی اجتماع، آزادی تشکل، آزادی مطبوعات و کتاب نیاز دارند، اما حکومت تزاری هرگونه کوشش برای آزادی را با تازیانه، زندان و سرنیزه، درهم می شکند. فریاد «مرگ بر حکومت مطلقه!» طول و عرض روسیه را درنوردیده، بیش از پیش در عموماً خیابان ها، گردهمایی های وسیع توده ای کارگران، به گوش رسیده است. تابستان سال پیش، ده ها هزار نفر از کارگران در سرتاسر جنوب روسیه برای یک زندگی بهتر، برای آزادی از سلطه پلیسی، به مبارزه برخاستند. بورژوازی و حکومت با مشاهده ارتش مهیب کارگران که با یک ضربه، کل حیات اقتصادی شهرهای بزرگ را به وقفه درآورده بود، به خود لرزید. بسیاری از مبارزین راه آرمان طبقه کارگر، در مقابل گلوله سربازانی که تزاریزم علیه دشمن داخلی گسیل داشته بود، به خاک افتادند.

اما نیرویی نیست که قادر به درهم شکستن این دشمن داخلی باشد، چرا که طبقات حاکم و حکومت، تنها با نیروی کار آن زنده هستند.

ادامه ←

اول مه، لنین ...

جنگ در حال عریان کردن تمامی نقاط ضعف حکومت است، جنگ در حال دریدن تمامی لباس های میدل دروغین است، جنگ در حال افشای کل گنبدیگی داخلی است؛ جنگ در حال افشای مضحکه حکومت مطلقه تزار در پیش روی همگان است؛ جنگ آخرین جان کندن های روسیه کهن را به همه نشان می دهد، روسیه ای که مردم آن نادان، سر به زیر و فاقد حق رأی هستند؛ روسیه ای که هنوز هم در آن سرف در اسارت حکومت پلیسی قرار دارد. روسیه کهن در حال احتضار است. روسیه ای آزاد در راه است که جای آن را بگیرد. نیروهای سیاهی که از حکومت مطلقه تزار پاسبانی می کردند، در حال غرق شدن هستند. اما تنها پرولتاریای سازمان یافته و برخوردار از آگاهی طبقاتی قادر است که ضربه مرگ بار را به آنان وارد سازد. تنها پرولتاریای سازمان یافته و برخوردار از آگاهی طبقاتی می تواند آزادی حقیقی و نه ساختگی را برای مردم به ارمغان بیاورد. تنها پرولتاریای سازمان یافته و برخوردار از آگاهی طبقاتی است که می تواند هرگونه تلاش را برای فریفتن مردم، محدود کردن حقوق آن ها و تبدیل آن ها به ابزاری صرف در دستان بورژوازی، در نطفه خفه کند.

رفقای کارگر! پس بگذارید که ما با انرژی مضاعف برای نبرد تعیین کننده ای که در شرف وقوع است، آماده شویم! بگذارید که صفوف پرولترهای سوسیال دمکرات هر چه منسجم تر به هم نزدیک شوند! بگذارید پیام-شان هر چه وسیع تر گسترش یابد! بگذارید فعالیت برای مطالبات کارگران هر چه متهورانه تر انجام شود! بگذارید که جشن اول ماه مه هزاران مبارز جدید را به سوی آرمان ما جلب کند و نیروهای ما را در نبرد عظیم برای آزادی تمام مردم، برای رهایی تمام زحمتکشان از یوغ سرمایه، افزون نماید!

زنده باد هشت ساعت کار در روز!

زنده باد سوسیال دمکراسی انقلابی بین المللی!

سرنگون باد حکومت مطلقه جنایتکار و غارتگر تزار!

<http://www.marxists.org/archive/lenin/works/1904/apr/30a.htm> منبع:

باز تکثیر: شماره ۹۷ نشریه سوسیالیسم امروز

نیروی بر روی زمین نیست که بتواند میلیون ها کارگری را که بیش از پیش به آگاهی طبقاتی دست می یابند، متحد می شوند و سازمان می یابند، در هم بشکند. هر شکستی که کارگران متحمل می شوند، مبارزین جدیدی را برای صفوف مبارزه به ارمغان می آورد، چشم توده های وسیع تری را به یک زندگی جدید بازمی کند و آن ها را برای مبارزات تازه آماده می سازد.

سیر رویدادهایی که روسیه دارد طی می کند، به گونه ای است که این بیداری توده های کارگر، به طور قطع سریع تر و گسترده تر خواهد بود، و ما باید برای متحد ساختن صفوف پرولتاریا و آماده کردن آن برای مبارزه به مراتب قاطعانه تری، نهایت تلاش خود را به کار بندیم. جنگ حتی عقب مانده ترین بخش های پرولتاریا را هم وادار کرده است تا به مسائل و امور سیاسی علاقه نشان دهند. جنگ با وضوح و روشنی بیشتری در حال به نمایش گذاشتن گنبدیگی تمام و کمال نظم حکومت مطلقه، جنایتکاری تام و تمام پلیس و باند دستگاه قضایی حاکم بر روسیه است. مردم ما از احتیاج و گرسنگی در داخل رو به مرگ هستند. درحالی که خود به جنگی ویرانگر و بی معنا برای قلمروهایی بیگانه کشانده شده اند که فرسنگ ها از این جا دورند و اقوام خارجی در آن سکنا گزیده اند.* مردم ما در بردگی سیاسی، مغلوب هستند. درحالی که خود به جنگ برای به بردگی کشاندن سایر مردم کشیده شده اند. مردم ما خواهان تغییر نظم سیاسی در داخل هستند. اما تلاش می شود که با غرض تفنگ ها در آن سوی دنیا، توجه آن ها منحرف گردد. ولی حکومت تزار در این قمار خود، در بر باد دادن جنایتکارانه ثروت ملت و مردان جوانی که به سواحل اقیانوس آرام فرستاد تا بمیرند، بیش از حد پیش رفته است. هر جنگی به مردم فشار می آورد، و جنگ دشوار علیه ژاپن با فرهنگ و آزاد، فشاری دهشتناک بر کرده روسیه است. این فشار در زمانی وارد می آید که ساختار استبداد پلیسی، تاکنون زیر ضربات پرولتاریای بیدار و هوشیار، تلوتلو خوردن های خود را آغاز کرده است.

پیام واقعی روز جهانی کارگر، نه اصلاح طلبانه، طبقاتی و سرنگونی طلبانه است!

No Comments / مقالات / ago ساعت By Socialism Imroz /

سلام زبجی

اعتراضات جهانی روز کارگر و جشنهای همبستگی اول مه بدون هیچ تردیدی باید "نه" گفتن آشکار و قوی به همه اجزا نظام سرمایه داری، دولتها و احزاب شان، ایدئولوژی، مذاهب، ملیت و آرمان و فرهنگ و سنن و اخلاقتان باشد! اول مه ای که در آن بر ضرورت نظام سوسیالیستی تاکید نگردد، میرمیت سرنگونی قهرآمیز و انقلابی نظام طبقاتی حاکم بر پرچمش حک نخورده باشد، اول مه واقعی طبقه کارگر نیست!

بعد از ۴۰ سال تجربه شکست و تحمل زندگی بردگی زیر سایه حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی، اکنون برای ممانعت از تکرار یک شکست بزرگ دیگر، برای به پیروزی رساندن جنبش آزادیخواهی و برابری و دست یافتن به یک نظام آزاد و برابر و سوسیالیستی، راهی بجز تامین صف مستقل طبقاتی جنبشمان، پیوستن به حزب سوسیالیست انقلابی، انتخاب سیاستهای آن، ایجاد احزاب مشابه، و همچنین در پیش گرفتن یک سیاست اصولی تر و مستقل تر کارگری-سوسیالیستی از جانب دیگر نیروهای چپ اپوزسیون، پیش روی طبقه کارگر و جامعه قرار ندارد!

دست مذهب از زندگی جامعه کوتاه!

قطعه‌نامه اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت روز جهانی کارگر ۹۸

روز جهانی کارگر در حالی فرا میرسد که هیچ روزنه‌ای از طرف سیستم حاکم برای بهبود زندگی میلیون‌ها خانواده کارگری و اقشار گسترده‌ای از جامعه وجود ندارد. علاوه بر تداوم و افزایش فقر و فلاکت و گرانی، شیرازه اقتصادی جامعه در حال از هم گسیختگی است و جناح‌های مختلف حاکمیت ضمن اعتراف به این حقیقت، هیچ برنامه‌ای جز تحمیل بیشتر فقر و فلاکت و سرکوب اعتراضات میلیون‌ها کارگر و مردم تحت ستم در ایران را ندارند.

تورم و افزایش چند برابری قیمت مایحتاج زندگی نسبت به سال گذشته و افزایش ناچیزی به میزان حداقل مزد در سال ۹۸، زندگی کارگران را چندین برابر بیشتر به زیر خط فقر رانده و عملاً خانواده‌های میلیون‌ها کارگر و اقشار کم درآمد جامعه را به لب پرتگاه نابودی کشانده است.

با واگذاری مراکز تولیدی و صنعتی به نهادها و افراد مرتبط با حوزه قدرت عملاً این مراکز را با ورشکستگی و تعطیلی مواجه کرده و ده‌ها هزار نفر از کارگران را با خطر اخراج و بیکاری روبرو کرده‌اند و اعتراضات کارگران به این مافیای خصوصی را با سرکوب و اخراج و شکنجه و زندانی کردن پاسخ می‌دهند.

طمع سیری ناپذیر سرمایه‌داران حاکم چنان جامعه را به مرز نابودی کشانده است که از کوچکترین تعرضی به طبیعت و محیط زیست نیز چشم‌پوشی نکرده و چنانچه در سیل اخیر شاهد بودیم همین تعرض به طبیعت پیامدهای فاجعه‌بار صدچندانی را به خانه و زندگی هزاران نفر از مردم وارد کرده و مسئولین و نهادهای حاکم هیچ توان و اراده‌ای برای کمک و جبران خسارت به مردم سیل زده ندارند.

در مقابل این همه بی‌حقوقی و تهاجم به زندگی کارگران و سایر اقشار جامعه، جنبش عظیم مطالباتی مردم روز به روز قدرتمندتر و تعرضی‌تر به جلو آمده و مبارزات کارگران به نقطه ثقل تحولات در جامعه بدل گشته است.

اعتصابات قدرتمند کارگران هپکو، فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه به تسخیر خیابانها انجامید و تمامی جامعه را معطوف به خود کرد. تحصن‌های گسترده معلمان و رانندگان و تجمع‌های بازنشستگان برای دستیابی به مطالباتشان نشان داد که میلیون‌ها کارگر و مزدگیر به میدان آمده‌اند تا معادلات را تغییر داده و خواسته‌هایشان را محقق کنند.

در جریان سیل اخیر مردم با بی‌اعتمادی کامل نسبت به مسئولین به کمک‌رسانی به سیل‌زدگان شتافتند و گروه‌های مختلف مردمی را برای کمک‌رسانی سازمان دادند. در شیراز و آق‌قلا دست به تجمع‌های اعتراضی زدند و در خوزستان اعتراضات گسترده‌ای نسبت به بی‌عملی مسئولین در جریان است.

چپاولگری غارتگران دسترنج ما کارگران و سیاست‌سرکوب هر نوع مطالبه‌گری توسط حکومتگرانی که چهل سال پیش با ژست مستضعف پناهی سرنوشت جامعه را حاکم شدند از یک سو، و از سوی دیگر پیشروی اعتراضات کارگران، معلمان، پرستاران، رانندگان، بازنشستگان، دانشجویان، زنان و ده‌ها هزار نفر از مالباختگان مؤسسات مالی می‌رود تا به یک رویارویی عظیم تبدیل گشته و سال پیش رو را به سال اعتراضات و اعتصابات گسترده‌ای تبدیل کند.

ما کارگران با توجه به شرایط فلاکت‌بار اقتصادی جامعه و نبود هیچ روزنه‌امیدی از طرف سیستم حاکم برای بهبود اوضاع، وقوع تغییرات بنیادین در کشور را تنها راه برای پایان دادن به وضعیت دهشتناک کنونی میدانیم و بر این مبنا حداقل خواسته‌های خود را به شرح زیر اعلام می‌داریم:

۱- افزایش فوری حداقل دستمزد به ۷ میلیون تومان و پرداخت بیمه بیکاری به کارگران بیکار و جوانان آماده کار به میزان حداقل مزد

۲- تامین فوری مسکن برای سیل‌زدگان، تامین بیمه بیکاری و جبران خسارات برای تمامی کسانی که به نحوی از این اتفاق اخیر دچار خسارت‌های مادی و جانی شده‌اند؛

۳- پایان دادن به امنیتی‌کردن اعتراضات صنفی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبش‌های آزادی‌خواه و برابری طلب و آزادی‌بی‌قید و شرط همه کارگران، معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند،

۴- آزادی بی‌قید و شرط ایجاد تشکل‌های مستقل، اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات؛

۵- پرداخت فوری مطالبات معوق کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی همراه با خسارت دیرکرد و تصویب قانونی برای جرم دانستن عدم پرداخت حقوق و مزایا؛

۶- تامین امنیت شغلی و توقف اخراج‌سازی‌ها، برچیده شدن قراردادهای موقت، امحا شرکت‌های تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل در کارگاه‌های کوچک، مناطق آزاد و ویژه تحت پوشش کامل قانون کار و عدم افزایش مبلغ بیمه کارگران ساختمانی؛

۷- قطع دست دولت از صندوق‌های بازنشستگی، سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوق‌های بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده‌های منتخب اعضا، محاکمه غارتگران صندوق‌های بازنشستگی و جبران خسارت‌های وارده به اعضا؛

۸- خارج شدن طرح «اصلاحات پارامتریک قانون تامین اجتماعی» از دستور کار مجلس و واگذاری اختیار تصویب هر گونه قانون برای کارگران، به نمایندگان منتخب مجامع عمومی آنان؛

۹- ممنوعیت کار کودکان و فراهم کردن امکانات زندگی، تحصیل رایگان و برابر برای همه کودکان فارغ از تعلق خانوادگی، جنسیت، قومیت و مذهب مطابق با استانداردهای پیشرفته امروزی؛

۱۰- برقراری بالاترین استانداردهای ایمنی کار در تمامی محیط‌های کارگری؛

۱۱- برچیده شدن حجاب اجباری و تمامی قوانین تبعیض‌آمیز نسبت به زنان؛ برابری کامل و بی‌قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه‌های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی؛

۱۲- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هر گونه اعمال تبعیض‌آمیز علیه آنان؛

۱۳- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی

شود.
اتحادیه آزاد کارگران ایران - اردیبهشت‌نود و هشت

سمینار در باره اهمیت نظام شورائی و نقدی بر دیدگاه‌های راست روانه. ارائه دهنده: سلام زیجی در صفحه "شورای هاو پشٹی خه لکی کوردستان"

ساعت ۲۱، تاریخ دوم مه ۲۰۱۹

شورای هاو پشٹی خه لکی کوردستان

33 min

سأخو خۆشەویستان یۆ ناگدارێتان :

* شەوی ۵ یێنج شەممە ۱۲ یانەمەر ۲۷۱۹ - ۲- ۲۰۱۹- ۱۲- خۆردی بەمەخت ۱۳۹۸

* کات ژمێر : ۳ ژۆرۆتق کەمدا

کات ژمێر : ۱۲ قانقەرێ کەمدا

کات ژمێر : ۹ فەورێبێ نۆمەند

کات ژمێر : ۸ بەرێتایا

کات کاتژمێر : ۱۰ باشووری کوردستان

کات ژمێر : ۱۱:۳۰ بەمکلی پۆژ هەلای کوردستان.

* بەرنامە ی لایق، لەبجۆری سەمێنارێکمان دایەت کە دایەتە بە (گرێنگی سێستەمی شورایی خەلک وەک بە دینی سێستەمی چۆسێتەس و دایەرایس (مەزەهەبی و قەومی) ئە ئێران)

* مێوانی بەرنامە: هاورێ (سەلام زیجی هەلسووراوی بزۆرۆتقەمی شورایی)

* پێشکەتکاری بەرنامە: شۆات (عبدالرحمن رسول)

*****

خۆشەویستان هێوادارم ئێوەی ئازیز ئەم ناگدارێی بە بە هاورێ بان و دۆستان بگەمەن و شێری بکەن و پێشکەتەوه یۆ ئەوەی ژۆرۆتق کەس بیبێت و گۆنێ بیسی بەرنامەکە بێت .

*****

2

iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

حزب سوسیالیست انقلابی ایران، حزب طبقه کارگر، حزب جنبش رهایی زن، و حزب جوانان پرشور و انقلابی و همه انسانهای مبارز و سوسیالیست است. نیاز واقعی جامعه ایران و ضرورت سازماندهی مبارزه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و ملیتانت علیه وضع موجود و برای سرنگونی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ضرورت اولیه سازماندهی چنین حزبی را برای جنبش ما ایجاد کرده است. در هر جایی که هستید چه به شیوه فردی چه با تشکیل محافل و گروههای مورد اعتماد خود به عضویت حزب سوسیالیست انقلابی در بیایید، و فعالیت متشکل و متحد به منظور به پیروزی رساندن صف آزادی و برابری و سوسیالیسم مبارزه خود را آغاز کنید و با حزب تماس برقرار نمایید.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران همه کارگران و زحمتکشان، همه مبارزان راه آزادی و برابری را به پیوستن به صفوف خود فرامیخواند!

زنده باد حزب سوسیالیست انقلابی!، زنده باد سوسیالیسم!، مرگ بر جمهوری اسلامی!

فراخوان ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به خاطر گرامیداشت روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت ۹۸) و در اعتراض به تعیین دستمزد زیر خط فقر، گرانی و تورم افسارگسیخته مایحتاج اولیه و معیشت کارگران، بازنشستگان و تمام مزدبگیران، ممانعت از ایجاد سندیکا و دیگر تشکل های مستقل کارگری، خصوصی سازی و پولی سازی آموزش و پرورش، قراردادهای سفید امضاء، تبعیض و نابرابری حقوق زن و مرد، افزایش بی رویه کودکان کار، بازداشت یا زندانی کردن کارگران و معلمان و دیگر فعالین صنفی که بخش عظیمی از کارگران و قشر فرودست جامعه را در بر می گیرد در مقابل مجلس (میدان بهارستان) تجمع برگزار می کند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران از تمام همکاران محترم اعم از رانندگان، کارگران تعمیرگاه ها، پرسنل اداری و خدماتی، کنترلین و بازنشسته ها درخواست دارد جهت برگزاری هر چه باشکوه تر روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت) روز چهارشنبه ساعت ۱۰ صبح در مقابل مجلس (بهارستان) حضور بهم رسانند.

گرامی باد اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
چهارم اردیبهشت ۹۸

 درخواست عضویت از حزب
﴿ فرم ویژه درخواست عضویت در حزب سوسیالیست انقلابی ایران ﴾
نام : نام خانوادگی : محل سکونت : شغل : علل پیوستن به حزب : سابقه فعالیت سیاسی : در چه زمینه ای علاقمند به فعالیت هستید؟ آیا کسی را درصوف حزب می شناسید؟ تلفن : ای میل :
اینجانب ..... با قبول برنامه، اساسنامه، سیاست واهداف حزب سوسیالیست انقلابی ایران، از حزب درخواست عضویت می نمایم. متعهد میشوم که منظمًا به حزب حق عضویت پرداخت نموده و در راستای پیشبرد اهداف حزب بطور متشکل به فعالیت خود ادامه بدهم. به حراست از امنیت و موازین و پرنسیپهای حزب متعهد بوده، و اعلام میکنم که در جهت سیاستهای حزب برای سرنگونی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و دستیابی به یک جامعه سوسیالیستی، آزاد، برابر و مرفه با تمام توان تلاش و مبارزه نمایم. امضاء..... تاریخ...
iransocialist2017@gmail.com آدرس مایل ارسال درخواست عضویت
www.simroz.org

نشریه شنبه هامنتشر میشود

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

موازین انتشارمقالات در نشریهسوسیالیسم امروز:

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیماً به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

ضروری است که حول مهمترین شعارها و مطالباتی که ماهیت، هویت و هدف مبارزه انقلابی طبقه کارگر، جنبش آزادیخواهانه زنان، جوانان، فرهنگیان و کارکنان مترقی، دانشجویان و دانش آموزان چپ و سوسیالیست و توده های گسترده زحمتکشان جامعه را نمایندگی میکند متحدانه به میدان آمد و در سراسر کشور آنها را پخش و باز تکثیر نمود، اهم آنها عبارتند از:

"زندانیان سیاسی آزاد باید گردند"، "آزادی برابری حکومت کارگری"،

"زنده باد برابری زن و مرد"، "نه به اعدام، شلاق، زندان و سرکوب"،

"نه به فقر و فساد و استثمار"، "نه به نیروی های مسلح حرفه ای و

ضد مردمی ارتش و سپاه و بسیج و اطلاعات و غیره"، "نه به

جمهوری اسلامی، نه به قلدری امریکا، نه به تحریم اقتصادی"، نه

قومی نه اسلامی نه فدرالی نه سلطنتی، مرگ بر جمهوری اسلامی"،

"دست مذهب از زندگی مردم، دولت و آموزش و پرورش کوتاه!"،

"آزادی بدون قید و شرط فعالیت سیاسی و تشکل و حزب"، "آزادی

بدون قید و شرط ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت"،

"پرداخت فوری دستمزد بالای زیر خط فقر به کارگران و مزد بگیران"

"ممنوع شدن اخراج و بیکار سازی کارگران و مجرم دانستن عدم

پرداخت به موقع دستمزد به کارگران"، ممنوع بودن هر شکلی از کار

کودکان"، "پرداخت بیمه بیکاری فوری برای همه افراد بیکار شده و

آماده بکار"، "زنده باد آزادی، برابری، رفاه و امنیت"، "زنده باد

جمهوری سوسیالیستی، مرگ بر جمهوری اسلامی" "زنده باد حزب

سوسیالیست انقلابی ایران"، "مرگ بر سرمایه داری"، "زنده باد

سوسیالیسم"، ...

تماس یا سایت سوسیالیسم امروز:

info@simroz.org

تماس یا دبیرخانه حزب سوسیالیست انقلابی:

iransocialist2017@gmail.com

اخراج و بیکار سازی موقوف!